

Størrelsen af dette Beløb foreslaas til gennemsnitlig 600 Kr. til Personer med Tjenestested i Købstæder eller Flækker og gennemsnitlig 400 Kr. til Personer paa Landet, saaledes at der efter vedkommende Styrelses nærmere Bestemmelse kan tillægges gifte Personer noget mere, ugifte noget mindre end det gennemsnitlige Beløb. Som Betingelse for at opnaa det omhandlede Beløb mener man at maatte kræve, at de paagældende ved Lovens Ikrafttræden fremdeles er i Stillingen og er forblevet i denne i det mindste i 6 Maaneder.

For Præsternes Vedkommende foreslaas ikke nogen tilsvarende Godtgørelse, idet der dels er udbetalt et Beløb af 200 Kr. til hver Sognepræst som Tilskud til deres Lønning i Tiden fra Kronemøntens Indførelse til 1. Juli 1920 i Lighed med det Tilskud paa 50 pCt. af Statslønningen omregnet til Parikurs, som udbetaltes Statsembedsmændene, dels yderligere er bevilget dem en samlet Sum paa ca. 20.000 Kr.

under Hensyn til, at Præsterne kun fik en Del af deres Løn som Statsløn, medens en Del af deres øvrige Løn vedblivende udbetaltes i Mark, hvilken Sum skulde fordeles med Hensyntagen til Størrelsen af det i hvert enkelt Tilfælde lidte Tab. Endelig tilføjes, at der fra 1. Juli 1920 at regne er udbetalt dem Lønning i Kroner beregnet efter Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919, saaledes at de har faaet saavel Grundløn som Alderstillæg og de øvrige Tillæg i Overensstemmelse med nævnte Lov, hvorhos man er sindet, hvor det efter de paagældendes faste Ansættelser viser sig, at de er gaaet ned i Løn, at søge bevilget dem personligt Tillæg i Overensstemmelse med § 5 i Lov Nr. 289 af 28. Juni 1920.

Udgifterne ved Gennemførelse af Bestemmelserne i Lovforslaget kan paa det foreliggende Grundlag anslaas til ca. 1,500,000 Kroner.